

1883-03-22

SENDER

Niels Skovgaard

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Amsterdam

Mentioned people:
Rembrandt
Joakim Skovgaard
Niels Skovgaard
Christian Skredsvig
Frederik Vermehren
Kristian Zahrtmann

Archive:
Mappe 18 nr. 16

TRANSCRIPTION

Mappe 18 nr. 16

Amsterdam 22. Marts 83

Kjære Joakim

Endelig når jeg da at skrive til Dig, i København overkom jeg det ikke, men nu er Du også den første jeg skriver til her fra dette herlige land. Ja kosteligt er landet, og kostelig er Amsterdam også, ja jeg tror jeg må begynde med rejsen for at få redelighed i mine tanker. Jeg rejste hjemmefra i forgårds, hvor der var dejligt ved Middelfart, men det er ikke værd jeg snakker om Danmark. Vi tog i et træk hele turen; om natten igennem Tyskland. Da jeg vågnede, og det begyndte at blive lyst, var vi vist omtrent midtvejs mellem Osnabryck og den Hollandske grænse, landet var temmelig fladt, men ret smukt, men da vi så kom ind i Holland, ja gid Du havde været med, ja nu forstår jeg først rigtig Ruysdal, det var ham komplet, naturligvis

-2-

ikke hans vandfald, men hans hedebilleder, ja jeg tænkte nærmest på et billede i Edinburg. Jeg har altid før troet at hans veje var for lyse mod vegetationen, og så plettede og knolvede og underlige, men de er ganske som landet var på det meste af turen, å! hvor det land var dejlig (Campagnen i dag), det var sandet hede i det uendelige gennemvævet af skov og krat klatter, fyrren spillede hovedrollen, men dernæst tror jeg mest små birke og en masse ællebuske, og overalt vandpytter, sommetider var der oversvømmelse inde i fyrreskovene, så træerne stod i det bare vand, å, hvor herligt, og yndigt tonefuldt gråvejr var det, og alting var så uordentligt og strittende, ja så knald malerisk med så meget tilfældigt sjov. Så kom der også egne, der var aldeles som Rembrandts raderinger med kostelige huse og hytter, og guddommelige stakke, sådan nogle. Husene havde tejltag, gerne med det øverste stykke af strå.

-3-

Så kom vi også til en hel bar hedestrækning, og så til en kostelig flyvesands egn, rigtige klitter i de dejligste formationer, og endelig tilsidst, da vi nærmede os Amsterdam, frodige enge med nogle kanaler med trækskøjter, men deraf tænker jeg vi får meget mere at se. Men nu Amsterdam, ja den er herlig og befolkningen kostelig, ja der er skam noget om det at være skabt som en hollænder, og så er de så gemytlige og velvillige, og tjenestepigerne så skinnene og struttende af hvide piber. Før da jeg gik ned af trappen sad der helt læs af dem på trappen og polerede, og holt et mordeligt sjov med en opvarter, hvor var de dog

grinagtige. Og nu byen selv, med den uendelighed af kanaler med træer ved siden ja den er i en grad hyggelig, paladserne husene er ganske vist sjældent rigte kønne, oftere grimme, men de er så morsomme og virker i masse ganske udemærkede, med alle de forsirerede gavle med de grueligste delfiner og den slags på. Og så

-3-

hele det liv i gader og på kanaler og i de urimelig smalle gyder, der ofte er så smalle, at jeg næsten tror, man må gå sidelænds, dersom man vil igennem, og så gnistrer solen nedad skoder og fremspring på de skæve huse, ja sommetider er bægge husrækker en hel gade gennem lige ved at gå på næsen, så at gaden er smallere for oven end for neden. Og nu har jeg da set Rembrandts nattevagt, ja den er rigtignok bedårende, men jeg tror jeg holder endnu mere af de Staalmeesters, Vehrmerens anvisning, det billede er i hvært tilfælde helt begribeligt, og det er det andet ikke, genialiteten er dog vist løbet lidt af med ham, men vidunderligt betagende er det. van der Helsts skyttegilde er også udmærket, men det kan så dårligt tåle at hænge ligeoverfor nattevagten. Så er Jan Steen rigtignok også kostelig, og et umådeligt morsomt billede af van de Venne er her og et udmærket af Terburg. Men nu lidt besked. Ja jeg er

|et grueligt asen, for jeg har glemt at skrive op, hvad rammen til Goldschmidts billede kostede, det var vist på det nærmeste 22 kr. Den er betalt.|

|Jeg skal hilse fra alverden. Viggo Povelsen er syg, han var bedre den sidste dag jeg var hjemme, men det var ellers meget alvorligt (Rosen). Vil Du hilse Zartmandt og Schjøts Jensen fra Engelsted og mig, og sige den sidste at vi finder han er et øj, at han er rejst til Italien. Hils Skridsvig og V.P. fra mig. Og lev vel. Niels.|

Hvis Du skriver, så send til Haag poste restante, indtil 5de April er vi der nok.

83.
 + den sidste af de skandinaviske konger
 at han er rejst til Holland.

Amsterdam 22. Marts
 Kære Johan

Endelig når jeg da at skrive til
 Dig, i København overkom jeg
 det ikke, men nu er Du også
 den store jeg skriver til her fra
 dette herlige land. Ja Kærlighed
 er landet, og Kærlighed er Amsterdam
 også, ja jeg tror jeg må begynde
 med rejsen for at få retteligt
 i mine tanker. Jeg rejste hjem
 fra i forvejen, hvor der var dejligt
 ved Middelfart, men det er ikke
 været jeg snakker om Danmark.
 Vi tog der et træk hele turen; om natten
 igennem Tyskland. Da jeg vågnede,
 og det begyndte at blive lyst, var
 vi vist allerede midtvejs mellem
 Sønderjylland og den Hollandske grænse,
 landet var temmelig fladt, men ret snævert
 men da vi så kom ind i Holland,
 ja gud Du havde ~~et~~ været
 nu forstår jeg først rigtig Hjert-Hjert
 det var bare komplet, naturen ligesom

gikke hans vandfald, men hans hedsbelysning
ja jeg talte mest om et billede
i Solburg. Jeg har altid for troet
at hans søge var for lyse, med vige
toren, og så plettede og kordede og
underlige, men de er ganske den anden
var på det mest af dem, så i hvor
det land var dybt, det var sandt
hede i det uendelige gennemkøbt af
skov og krat skatter, fyren spillede
hovedrollen, men demost tænk jeg
næst små biler og en masse alle
og overalt vandfald, som i
var der overvågnings med i fyren
ene, da træerne stod i det bare vand,
i hvor herligt, og godt tøjfuldt
græst var det, og sletning var så under
ligt og strøende, ja de kørte maler
med så meget af det sjældne øje, så
kom der også egne, der var alle
den Pembroths videring med
kastet huse og lytter, og guddommeligt
stille, sidan nogle.

Herne havde lige
tage, gik med det
hvide stykke af
sten.

Herne havde lige
tage, gik med det
hvide stykke af
sten.

Herne havde lige
tage, gik med det
hvide stykke af
sten.

Så kom vi også til en del bar bebo-
strækning, og så til en kastet flyve
sands egne, næsten klitter i de dybe
formationer, og endelig koldet, da
vi nærmede os Rotterdam, fordege
enige med nogle kanaler med træ-
skjær, da nu deraf tænker jeg, vi
får meget mere af de i floden
Amsterdam, ja den er herlig og
beholdningen herlig, ja der er
skam noget om det at være skabt som
en hollander, og så er de så gemytlig
og velvillige, og tjenestefuglene så
skikkelser og strøende af løve gule.
For da jeg gik ned af trappen så
der et helt bar af dem på troppen og
rolende, og holt et mordeligt øje med
en opvælt, hvor var de dog grimme!
Og en byen selv, med den uendelige
ved af karler med træer ved siden
ja den er i en god liggende, huse
er ganske vist sjældne, men de er så
grimmige, men de er så morsomme
og viktur, måske ganske udmærket
med alle det gamle med de gruslige
differens og den slags på. Og så

hele det liv i går og på kanaler, og
 i de urimelig smalle gyder, der ofte
 er så smalle, at jeg næsten tror
 man må gå sidelands, desom
 man vil~~st~~ igennem, og så grister
 solen ned ad skoder og fremspring
 på de skæve huse, ja somme~~st~~
 er ^{højte} husrødhed en hel gade
 men lig vox at gå på næsen,
 at gaden er smallere for oven end
 for neden. Og nu har jeg set
 sit Rembrandts nattevagt, ja den
 er rigtignok bedårende, men jeg
 tror jeg holder endnu mere af
 de ^{Vermeers ansigt} Staalmeesters, det billede er i
 hvert tilfælde helt begribeligt, og
 det er det andet ikke, genialiteten
 er dog vist blot lidt af med ham,
 men vidunderligt betagende er det.
 Van der Helts skytzigilde er også
 udmærket, men det kan så dårligt
 tale at længe ligesoverfor nattevagten.
 Så er Jan Steen rigtignok også kostelig
 og et umiddelbart morsomt billede af
 van de Venne er her ^{og} et udmærket af
 Terburg. Men nu lidt besked. Ja jeg er

et smukt billede af Rembrandts nattevagt, det er vist på det nærmeste 92 år. Den er betagende

SKOVGAARD INSET
 No 16.
 Mappe 18